

GŁOS POMORSKI

Rok 2

(GAZETA POMORSKA)

Nr. 53

Pranumerata miesięczna: W ekspedycji miesięcznie 250 mk., kwartalnie 750 mk., z odnoszeniem do domu mies. 270 mk., kwart. 810 mk. Przedpłata na pocztę miesięcznie 275 mk., kwartalnie 825 mk. — W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Reklamy: Przed tekstem 150 mk., w tekście 180 mk., za wiersz. — Dla W. M. Gdańska i Prus Wschodnich 3 wzgl. 8 m. niemieckich. — Dla zagranicy 5 wzgl. 15 mk. niemieckich. Adm. nistracja nie przejmie odpowiedzialności za termin ogłoszenia inzerat

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godziny 6-tej do 7-tej po południu

Redakcja i Administracja:
Groblowa 27/29.

GRUDZIĄDZ, poniedziałek, dnia 27-go lutego 1922

Telefon Nr. 50 i 51.

Kalendarz: Poniedziałek: Anastazji p. Wschód słońca 7.55, zach. 6.32, wschód księży. 7.53, zach. 7.31. — Wtorek: Romana wyzn. Wschód słońca 7.53, zach. 6.34, wschód księży. 8.17, zachód 8.34.

Zupełna zgoda między Lloyd Georgem a Poincarem.

Konferencja w Genu. 10 kwietnia.

Belgrad. (Havas). Francuski komunikat oficjalny o konferencji Poincarego z Lloyd Georgem stwierdza, że obaj premierzy zbadać wśród najserdeczniejszego nastroju szczególne zagadnienia, jakie chwila obecna postawiła przed obydwojema przymierzonymi. Odnosnie do konferencji w Genui Lloyd George i Poincare doszli do całkowitego porozumienia tak w sprawie gwarancji politycznych, jakie należy przedsięwziąć, by zarówno prerogatywy Ligi Narodów jak i postanowienia traktatu pokojowego w sprawie odszkodowań nie doznały żadnego uszczerbku.

Do Włoch będzie wysłana piosbca, aby zwołały konferencję na 10 kwietnia br.

Porozumienie osiągnięte między Lloyd Georgem i Poincarem we wszystkich sprawach międzynarodowych wyda niebawem owocne rezultaty.

Paryż. (A. W.) Wyniki narad Lloyd George'a z Poincarem w Boulogne są według informacji „Petit Parisien” następujące:

Czterogodzinna rozmowa dwóch naczelników rządów pozwoliła odzyskać czas stracony w ciągu kilku tygodni i doprowadziła do zgody co do warunków politycznych konferencji genueńskiej oraz przygotowały zgodę co do wszystkich zagadnień, dotyczących innych krajów: 1) Traktaty pokojowe, podpisane przez Francję, nie będą kwestionowane; zastrzeżenie to oznacza, że konferencja genueńska nie stanie na stanowisku uznania z góry za ważne traktatów pokojowych, zawartych przez inne narody, czy to w Brześciu Litewskim, czy też z krajami bałtyckimi lub Polską. 2) Kwestja odszkodowań nie będzie przez konferencję rozważana. 3) Liga Narodów przyłącza się do prac konferencji w ten sposób, że wszystkie sprawy bądź należące do jej kompetencji, bądź takie, któremi się już poprzednio zajmowała, zostaną jej przekazane. Odnosi się to w szczególności do sprawy rozbrojenia.

Po dojściu do porozumienia co do tych trzech punktów zgodzono się również na następujące warunki polityczne:

1) Zgoda na udział rządów sowieckich w konferencji genueńskiej nie oznacza temsamem uznania rządu rosyjskiego. Każdy z rządów będzie miał w tej sprawie nadal wolną rękę.

2) Sprawa długów zaciągniętych przez Rosję na potrzeby wojenne, a mianowicie długów wojennych na wyprawy Kołczaka i Denikina, nie będzie omawiana;

3) Zobowiązania rządów europejskich do wzajemnego powstrzymania się od akcji zaczepnej nie oznacza, by państwa sprzymierzone zobowiązywały się do ewentualnego nieskosowania sankcji przeciw Niemcom lub wstrzymaniu sankcji, które już wprowadzone są w życie.

Termin konferencji ustalono na 10 kwietnia. Lloyd George nalegał, by Poincare osobiście wziął udział w konferencji.

Zdaje się również, że porozumienie co do zawarcia sojuszu angielsko-francuskiego może być uważane za fakt dokonany. Anglia zgodziła się na przedłużenie terminu trwania umowy zgodnie z życzeniem Francji.

Wymiana not między Litwą a Polską.

Warszawa. (Pat.) Minister spraw zagranicznych Skirmunt otrzymał dnia 24 b. m. od ministra spraw zagranicznych Litwy kowieńskiej notę, w której rząd kowieński po obszernej polemice z ostatnią notą Rządu Polskiego, proponującej rozpoczęcie rokowań celem nawiązania dobrych stosunków sąsiedzkich między obydwojema krajami, występuje z nowymi rekryminacjami pod adresem Rządu Polskiego, że Polska pogwałciła układ suwalski itp. oraz proponuje odwołanie się do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, uznanego przez Polskę i Litwę.

W odpowiedzi na notę powyższą minister spraw zagranicznych Skirmunt wystosował notę, w której stwierdza przedewszystkiem, że Rząd Polski w korespondencji rządu kowieńskiego upatruje powrót na drogę nieskończonych i bezpłodnych dyskusji. Oskarżenia z powodu wojskowego układu w Suwałkach są bezpodstawne o tyle, że Litwa kowieńska ignoruje przytem drugi układ, zawarty następnie w Kownie, który znosi układ suwalski. Na tem zapomnieniu oparte jest trzymanie się rządu litewskiego linii demarkacyjnej. Z tego

powodu Skirmunt podkreśla, że istotnym źródłem zatargu jest fakt podeptania przed rząd litewski najelementarniejszych zasad międzynarodowych, a mianowicie władztwa przez rząd litewski podczas najkrytyczniejszych chwil części Ziemi Wileńskiej, posiadanej i administrowanej wówczas przez władze polskie.

Propozycję zwrócenia się ponownie do trybunału międzynarodowego, odrzuca Rząd Polski. Nie może ona być akceptowana, ponieważ jest pozbawiona podstawy realnej, albowiem wypadki poszły odtąd daleko na przód, mianowicie Sejm Wileński oświadczył się ostatnią uchwałą swą za przynależnością Wileńszczyzny do Polski. Rząd Polski, pragnąc osiągnąć nie dalsze rozdrażnienie, a złagodzenie dąży do przyszłego pogodzenia się obu narodów przez obopólne porozumienie. Droga ku temu są jedynie i wyłącznie bezpośrednie rokowania celem nawiązania i uregulowania wzajemnych stosunków. W końcu noty wyraża przekonanie, że rząd kowieński nie zechce wziąć na siebie wszelkiej odpowiedzialności za odrzucenie naszych propozycji.

Rokowania Ponikowskiego trwają nadal.

Warszawa. (Tel. wł.) Prezydent ministrów Ponikowski nie ukończył jeszcze konferencji z przywódcami klubów, gdyż w piątek znaczna część posłów rozjechała się po swych okregach.

W sobotę konferował p. Ponikowski jeszcze z pp. Baworowskim, de Rossetem i Woźnickim. Pozostają

jeszcze rokowania z przedstawicielami klubów Stapińskiego, Matakiewicza oraz z klubami żydowskim i niemieckim.

Według wszelkiego prawdopodobieństwa, sytuacja wyjaśni się dopiero we wtorek.

GOSPODARKA NIEMIECKA.

Berlin. (AW.) Były minister Rzeszy Gottheim w artykule w dzisiejszym „Acht Uhr Abendblatt” nazywa obecną politykę — polityką katastrofy, której jedyną konsekwencją jest i będzie coraz większy spadek marki. Autor wskazuje równocześnie, że celem sanacji finansów nie wystarczy absolutnie powoływanie się na „absurd ultimatum londyńskiego”, lecz należy również do niej dążyć przez racjonalną gospodarkę zwłaszcza w dziedzinie administracji pocztowej i kolejowej. Jednak błędem jest ustawiczne podnoszenie taryf pocztowych i kolejowych. Jedyną zaś racjonalną drogą jest zmniejszenie kosztów, w którym to celu należy zredukować stan personelu pocztowego. To wcale nie jest trudnem, jeśli się zważy, że poczta zamiast 62 000 urzędników i pracowników, niezbędnych wobec przeprowadzenia 8-godzinnego dnia pracy, zatrudnia 129 000 pracowników wlicząc. Na koniec oświadcza, że jest rzeczą całkiem wykluczoną, by Niemcy wobec zubożenia mogły przeprowadzić sanację finansów i gospodarki przy mniejszej niż poprzednio wydajności pracy.

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA SANITARNA W WARSZAWIE.

Warszawa. (Tel. własn.) Prezes Ponikowski otrzymał 24 lutego br. odpowiedź od prezydenta Rady Ligi Narodów Hymansa na propozycję zwołania do Warszawy konferencji międzynarodowej w sprawie walki z epidemiami. Hymans w adresowanej do prezydenta Ponikowskiego depeszy komunikuje, że po porozumieniu się z innymi członkami Rady Ligi Narodów uważa, że projektowana konferencja jest zgodna z decyzją ostatniego zebrania Rady Ligi Narodów co do konferencji specjalnych, które mogą być organizowane przy udziale Ligi Narodów.

Rada Ligi Narodów aprobuje w ogólnych zarysach projektowany porządek dzienny konferencji i proponuje zwołanie tej konferencji na dzień 15 marca do Warszawy. W konferencji tej wezmą udział reprezentanci techniczni z państw europejskich, które będą uważały, że interesują je sprawy epidemii. Uważając, że konferencja i jej prace przewidziane wchodzi w zakres ogólnej organizacji Ligi Narodów, prezydent Hymans oświadcza wreszcie, że zwrócił się do sekretarza generalnego Ligi Narodów Erika Drummonda o bezpo-

średnie skomunikowanie się w tej sprawie z prezydentem ministrów polskich oraz o przedsięwzięcie niezbędnych środków dla zapewnienia udziału Radzie Ligi Narodów we wspomnianej konferencji.

ZAMIAST MAŁEJ ENTENTY — CZWORPOROZUMIENIE.

Berlin. (A. W.) Z Belgradu donosi „Tagespost”: Wczoraj przed południem odbyły się ostatnie narady przedstawicieli Rumunii i Jugosławii, w których brał udział także reprezentanci Polski i Czechosłowacji. Według powyższego źródła Polska zgłosiła przystąpienie do Małej Ententy. Uchwalono zmianę nazwy dotychczasowej i sojuszu Jugosławii, Rumunii, Czechosłowacji i Polski nazwać „Czwórporozumieniem”.

KORFANTY NA CZELE PRZEMYSŁU GÓRNO-SŁASKIEGO.

Katowice. (A. W.) Na czele tow. polsko-francuskiego, które wydzierżawia kopalnie państwowe na 46 lat, stała Korfanty.

WNIOSKI NIEMIECKI I ŻYDOWSKI W SPRAWIE MNIEJSZOŚCI NARODOWEJ.

Warszawa. (Tel. własn.) Kluby żydowski i niemiecki wniosły do laski marszałkowskiej 2 projekty ustaw dotyczących ochrony mniejszości narodowej.

KONFERENCJA PAŃSTW BAŁTYCKICH.

Warszawa. (Tel. wł.) Termin zjazdu ministrów spraw zagranicznych państw bałtyckich wyznaczono na 12 marca. W przeddzień, 11 marca, przybędą do Warszawy ministrowie spraw zagranicznych Finlandji, Łotwy i Estonji. Czy przybędzie przedstawiciel Litwy kowieńskiej, jest wątpliwe. Zależać to będzie od wyniku wymiany not między Polską a Kownem.

Z KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Warszawa. (Tel. wł.) Posiedzenie komisji spraw zagranicznych, odłożone z powodu zachorowania ministra Skirmunta, odbędzie się we wtorek. Na posiedzeniu tem odbędzie się dalsza dyskusja nad expose p. ministra wygłoszonem na poprzednim posiedzeniu.

STRACENIE MORDERCY KOBIET LANDRU.

Paryż. (Pat.) Wczoraj rano Landru został stracony. Odmówił on przyjęcia pociech religijnych, prosił jedynie swego obrońcę, aby towarzyszył mu na gilotynie, poczem pozwolił się spokojnie przywiązać do szafotu.

Miljonówka.

Na sobotniem ciągnięciu padła wygrana na numer

0 018 273

wydany w Poznaniu.

Na pożegnanie.

Jutro opuszcza dowódca D. O. K. Pomorze generał ZIELIŃSKI z całym sztabem D. O. K. dotychczasową swą siedzibę Grudziądz i przenosi się do Torunia.

Grudziądz ponosi poważną stratę. Należeliśmy do tych, którzy słowem pisanem przeciwdziałali zamiarowi przenosin D. O. K. Niestety racje nasze, posłów, władz cywilnych ustąpić musiały racjom natury wojсковej. I tedy następuje dziś pożegnanie.

Z głębokim i serdecznym żalem żegna Grudziądz żelnego i bohaterskiego wodza, żołnierza bez skazy, ojca żołnierzy, surowego, ale sprawiedliwego przełożonego i dowódcę D. O. K. Pomorze.

Przykre i bolesne były stosunki między ludnością cywilną a wojskową, gdy generał Zieliński w październiku 1920 obejmował ówczesne D. O. G. Pomorze. Rany, zadane zarządzeniami i taktyką smutnej pamięci generała Roji, były jeszcze zbyt żywe, by wieść sama o nominacji gen. Zielińskiego mogła uspokoić ludność. Czas atoli przekonał tę ludność, odnosząc się niechętnie do władz wojskowych, że wszędzie tam, kędy sięgał rozkaz generała Zielińskiego, poczęło się zmieniać zasadniczo dzięki temu, że nie tylko żelazną ręką wymiatał nieporządek i nadużycia, poszczególnych czynników wojskowych, ale umiał swym przykładem i swą wielką obowiązkowością nauczyć swych podwładnych, kim jest żołnierz polski i jakie jego, jako obrońcy Ojczyzny, obowiązki.

Moglibyśmy na temat ten wiele charakterystycznych przytoczyć przykładów, przykładów, które świadczyłyby, jak wrażliwym był generał Zieliński na poimowanie honoru żołnierza polskiego, jak go cenił i jak go umiał wpajać w wojsko, podwładne sobie.

Szczególnie dbał o to, by na tle międzydzielnicowym zanikały tarcia, tak ostre i groźne za czasów generała Roji.

Ludność nie widziała zarządzeń, ale dobroczynne ich skutki poznawała po zmianie i naprawie stosunków władz wojskowych wobec ludności cywilnej. Następowo powolne uspokojenie umysłów, które dziś przemieniło się w uczucie głębokiej czci i wdzięczności dla żelnego generała.

W naszym życiu ogólnonarodowym i ogólnopaństwowym przemiany, które wywołał generał Zieliński, mają znaczenie pierwszorzędne. Naprawienie błędów poprzedników, wytworzenie wobec armii uczuć sympatii i życzliwości — oto czyn, który na kresach zachodnich Oczyny naszej walnie przyczynia się do spajania naszego ogólnopaństwowego ustroju i wzmożenia uczucia wiary w nasze siły narodowe i państwowe.

Grudziądz, który przez 1½ roku patrzył z bliska na generała Zielińskiego, z szczególnym odnosi się szacunkiem, pomagać pozatem jego życzliwą pomoc nie tylko dla władz cywilnych, ale i organizacji społecznych oraz pojedynczych osób. Nie było dzieła, w którym nie brałby udziału, a szczególnie interesowały go zadania społeczne i kulturalne, uznając, że z jednej strony równowaga społeczna, z drugiej oświata i kultura, tworzą dwa walne czynniki, by i w armii stosunki wewnętrzne były zdrowe.

Wyjeżdża generał Zieliński z Grudziądza i przechodzi do Torunia. Nie zrywa tedy zupełnie z nami stosunków i częstym będzie między nami gościem.

Żal atoli — jak już zaznaczyliśmy — jest szczerzy i powszechny, tembardziej, że właśnie dzięki niemu słyszeliśmy z Grudziądza, dobre i mądre zarządzenia na całe Pomorze.

Nim tedy jeszcze w innej formie Grudziądz da wyraz swej czci generałowi, my go imieniem ludności żegnając życzymy, by w nowych warunkach urzędowania znalazł te warunki pracy, które mu pozwolą dokończyć dzieła scementowania wojskowego Pomorza z resztą Polski, dzieła, które tak daleko i szczęśliwie już posunął.

Żegnając go, wiemy, że będzie z nami i często nie tylko wspominać będzie czasy grudziądzkie, ale i często bywać będzie między nami. Szczerze, czci pełne i życzliwe znajdzie zawsze serca nasze.

Skandaliczna gospodarka Piastowców.

Sprawa odbudowy Małopolski w Sejmie.

W krótkim naszym sprawozdaniu z piątkowego posiedzenia Sejmu potrąciliśmy o sprawę kontraktów, drzewnych w Małopolsce, w którą wmieszani są posłowie z Pol. Stron. Ludowego (Piast).

Przebieg sprawy był następujący:

„Przystąpiono do sprawozdania podkomisji, która badała kontrakty drzewne w Małopolsce, zatwierdzone przez Ministerstwo Rolnictwa.

Pos Staniszkis: Kontrakty, o które tu chodzi, były zawarte przez rząd austriacki i częściowo wygasły, a częściowo są w mocy. Z pośród 51 nadleśnictw tylko z 7-miu Rząd Polski utrzymał te kontrakty z temi samymi osobami, a to z powodu, że powkładały one znaczne sumy.

W ciągu obrad okazało się, że Ministerstwo Robót Publicznych prowadzi eksploatację tych terenów, przeznaczonych na odbudowę w pewien sposób, który może podlegać krytyce.

Kontrakty te zawarte zostały w roku 1920. A mianowicie: zawarto je na warunkach takich, że za eksploatację spółki płaciły nie gotówka, lecz częścią drzewostanu.

Podkomisja stawiała następujący wniosek:

„Sejm wzywa Najwyższą Izbę Kontroli Państwa do zbadania przyczyn, które spowodowały niewykonanie kontraktów i pozbawili ludność drzewa na odbudowę. Powtóre podkomisja wyraża opinie, że rząd powinien dążyć do wykonywania tych kontraktów i o ile spółki nie wykonywują należycie swoich zobowiązań, rząd powinien skorzystać z postanowień kontraktów i rozwiązać umowę, a eksploatację oddosnych rewirów lasowych oddać w drodze publicznej licytacji w ręce fachowców i zdolnych finansowo jednostek. W końcu Sejm wzywa rząd do zbadania kontraktów zawartych między ówczesną dyrekcją odbudowy kraju a firmami Hutter i Wankowa“.

Jako drugi mówca zabrał głos w tej sprawie poseł Stapiński (Pol. Stron. Lud. — lewica), który przytoczył tak skandaliczne fakty, że sprawy przezeń poruszone muszą być jaknajdokładniej wysświetlone. Wykazał on mianowicie, że z wyjątkiem jednego wszystkie kontrakty zwarte zostały ze spółkami, na których czele stoją wybitni przedstawiciele Polskiego Stronnictwa Ludowego (Piast). I tak prezesem Rady Nadzorczej jednej z nich jest b. prezydent ministrów poseł Wincenty Witos. Pan Witos, gdy został premierem, usunął się z dyrektury, ale zaproszenia do subskrybowania udziałów i prezesa pozostały w jego ręku. Cała ta spółka jest w rękach żydowskiej firmy Talter i Datner w Krakowie, a sama spełnia tylko rolę faktora i pomaga żydom w zafatwianiu interesów z państwem.

(A więc pan Witos — faktorem żydowskim.)

W innych spółkach zaangażowani są względnie współdziałają z nimi posłowie Grzędzielski, Osiecki, Bryl, Kiernik, Nawrocki oraz działacze wybitni piastowców Pawłowski, Osieński, Woidyla, Tuszwski, Cieluch.

Gospodarka w lasach objętych owymi kontraktami jest niesłychana. Tak np. co do puszczy niepołomickiej, to jest ona w takim stanie, że niezadługo chyba zniknie z powierzchni ziemi, bo każdy leśny, każdy funkcjonariusz państwowy zamyka rękę, a drzewo z puszczy jedzie dzień i noc, taka jest tam gospodarka.

Co do wszystkich kontraktów trzeba stwierdzić, że warunki ich nie zostały dotrzymywane, a mimo to rząd ich nie rozwiązał.

Kontrakt z Polską ludową spółką drzewną zawiera warunki wprost przerażające i ubliżające. Cena za metr do kwietnia 1921 wynosiła 65 mk., kiedy cena targowa była 500 mk., a cena nietargowa oczywiście znacznie wyższa.

Jeden z tych kontraktów podpisał wiceminister Duda. Dla odbudowy oprócz nieco kłoców, spółka ta żadnej masy drzewnej nie dostarczyła. Należałoby więc

kontrakt rozwiązać, ale jest mały brak w kontrakcie: nie jest podane, kiedy ma być drzewo dostarczone.

Druga spółka nazywa się teraz „Polska sosna“, a przedtem „Tow. agrarno-osadnicze“. Płatny dyrektor poseł Grzędzielski. Dostała 5 milionów na budowę fabryki domków w Stryju. Kiedy zaczęły się stosunki wielkie, odstąpiono rzecz „Polskiej sosnie“. Dlaczego Tow. agrarne przełało swe prawa na „Polską sosnę“? Tow. to gruntów sprzedanych w latach 1919, 1920 i 1921 dotychczas niezakontraktowało. Ludzie, którzy zakupili grunty za 15, 20 i 25 tysięcy mk. obecnie muszą nie tylko dopłacić po 50 lub 60 tysięcy od morga, ale oprócz tego muszą rzec się poprzednio umówionych warunków. Dlatego T-wu nie było na rękę dawać tym ludziom domki, bo wiedziało, że wtedy ich już nie wyrzuci, nie będzie im mogło podwyższyć. Zrozumiała jest więc rzecz, że ten kontrakt rozwiązano.

Z „Zagroda“ jest właściwie 5 kontraktów. Pierwszy podpisany przez wiceministra Dudka w lipcu 1921 r. Spółka ma dostarczyć rocznie 24 000 mtr. budulcu z tem, że jak dostarczą przed upływem 6 miesięcy 10 000 to policzy się im za 11 000. W dokumentach jest powiedziane, że inna firma ofiarowała 32 m. materiału budowlanego z tych lasów za każde 100 m. Mimo to, oddano to samo drzewo „Zagrodzie“ za 16 m. budulca do 100 m. drzewa. Dodać trzeba, że i ten kontrakt, jak wszystkie inne zawarto z wolnej ręki bez rozprawy ofertowej, bez publicznego przetargu. Z początku zawarto kontrakt z Hutterem, ale na rozkaz Warszawy odebrano mu i oddano „Zagrodzie“. Temu panu Hutterowi, ażeby nie krzychał „Zagroda“ 100 m drzewa z naszych lasów. Gdy mu to zasmakowało, powiedział, że mało i dano mu jeszcze 700 m.

Spółka ta dostała wspaiałe tartaki w Ustrzykach Delnych, a potem i w Starzawie. Aż do ostatniego czasu tartaki te były bezczynne, w czasie kiedy 200 000 rodzin polskich tuła się bez domów.

Po przemówieniu prezesa najwyższej izby kontroli państwa Żarnowskiego, który zaznaczył, że będąc zaskoczonym dyskusją, nie może dać merytorycznej odpowiedzi i obiecał dać ją po zebraniu materiałów, zabrał głos w imieniu Związku ludowo-narodowego pos. ks. Marceł Nowakowski.

Ksiądz poseł Nowakowski mówił, podnosząc że jeżeli tylko połowa przytoczonych faktów była prawdziwa, to byłoby to obraz tak straszliwy, iż powinniśmy się zastanowić, czy nie jesteśmy grabarzami Polski. Złodziejstwo przepłata się z oszustwem. Jest to gangrena, którą trzeba wypalić żelazem.

Mówca wnosi rezolucję, wzywając ministra sprawiedliwości, jako naczelnego prokuratora państwa, aby niezwłocznie podjął energiczne kroki, celem zabezpieczenia zagrożonych interesów państwa i ukarania winnych nadużyć, ujawnionych w dyskusji sejmowej nad kontraktami spółek drzewnych i zdał Sejmowi sprawę w ciągu 3 tygodni.

Po przemówieniach posłów Osieckiego, Grzędzielskiego i Kiernika, którzy nie zdołali ustalić, że oni względnie ich współwyznawcy partyjni nie biorą udziału w tej skandalicznej aferze, dyskusję zamknięto.

Jeszcze Min. rol. Raczyński oświadczył się za wszystkimi środkami, któreby sprawę wysświetliły.

W głosowaniu przyjęto wszystkie rezolucje zarówno komisyjne jak i poselskie.

Tak wygląda gospodarka „Piastowców“ w grubych zarysach. Należy przypuszczać, że śledztwo wykryje szczegóły, które pogrzebią na zawsze w oczach społeczeństwa stronnictwo P. S. L. „Piast“, do którego na Pomorzu zalicza się i p. poseł Wasilewski i obecny jego organ „Gazeta Grudziądzka“.

Nasze księgarnie.

Istnieje zdanie, iż kulturę danego miasta poznaje się z ilości i jakości księgarni w niem się znajdujących.

One są wskaźnikiem nie tylko stanu wiedzy społeczeństwa, lecz i zamiłowań estetycznych danego środowiska.

Ot wystawa Księgarska.

Ujrzymy tam dzieła naukowe i okazy literatury pięknej na polu powieści dramatycznej, czy poezji, znajdziemy wystawione czasopisma periodyczne, odkryjemy i wydania obcych pisarzy w przekładzie i oryginalne. Wystawa wabi oko przechodnia.

Kto czuje wyższe potrzeby, kto szuka karmu dla ducha, choćby się śpieszył jak najbardziej, zatrzyma się przed nią, a w następstwie skieruje krok do wnętrza, by czasem za grosz odjęty od ust nabyć sobie jakąś książkę i z nią, by z drogocennym skarbem pospieszyć do domu.

Im większa oświata i kultura, tem więcej będzie tych zatrzymujących się, a następnie nabywających księgi.

W zagranicznych miastach znajdziemy księgarnie, a żadna nie wegetuje, posiadając przeciętnie licznych, stałych, odbiorców, nigdy nie zawodzących.

U nas, taka Warszawa, Kraków, Lwów, a obecnie Poznań posiada znaczną ilość księgarni, które nawet dość dobrze prosperują, zaspokajając potrzebę intelektualną mas miejskich.

Obok księgarni stołecznych posiadamy i miastowe

księgarni, czy raczej księgarniek w miastach, czy miasteczkach prowincjonalnych.

A jak się z niemi przedstawia sprawa.

Zostawiając je na uboczu, zatrzymam się nad księgarstwem pomorskiem.

Na ilość mamy księgarni na Pomorzu dostateczną ilość.

Obok dwóch ognisk: Torunia i Grudziądza, każda najmniejsza miejscina ma sklep, czy nawet sklepy szumnie zatytułowane księgarnią.

Z nielicznymi jednak wyjątkami nie spełniają niestety, choć nie ze swej winy, zadania.

Kto w nich książki kupuje? Warstwy napływowe, urzędnicze, wojsko, na koniec młodzież. Brak jeszcze szerszego zainteresowania dla książek.

Wydatek na nie jest nieproduktywny, szkoda pieniędzy, lepiej ich użyć na zabawę jakąś. Tak myśli ogół i o ile się informowałem w niektórych księgarniach jedynym odbiorcą jest poza-Pomorzanin.

Ten nie poczuł jeszcze głodu mowy ojczystej, nie zaznał rozkoszy zagłębienia się w duchu polskim, a zmianę na lepsze przyniesie chyba przyszłość, ta pani, od której się wszelkiego dobrego spodziewamy.

Dzięki tej obojętności dla książek, nie oplaca się ich sprowadzenie, brak jest gotówki, której nie może kupić — księgarz lokować w nierozchodzącym się towarze — książce.

Zapas teje, odliczają książki szkolne, a sięgając do treści naukowej, czy literatury pięknej, dosięga jakiejś stu kilkudziesięciu egzemplarzy i to przeważnie z bellestryki.

Taki stan trwa od chwili wskrzeszenia państwa polskiego.

Ongiś podobno, jak opowiadają, wszędzie istniały księgarnie niemieckie, świetnie zaopatrzone we wszelkie nowości, tak iż książka, która się zjawiała w Berlinie, już po trzech dniach znajdowała się na Pomorzu w ręku licznej rzeszy urzędniczej, czy też wojskowej niemieckiej.

Czy my doczekamy się takiej chwili, trudno osądzić.

Jeżeli propaganda książki jest dla samej przyszłości państwa konieczna, jeżeli szkoła winna wołać wielkim głosem: książkę polską bierzcie do rąk, sprawiacie sobie biblioteczki, to i sami interesowani księgarze winni się do tego przyczynić.

Jest to zawód najszanowniejszy, godzien szacunku i spełniający misję kulturalną. By być księgarzem, nie wystarczy umieć czytać i pisać i odróżnić powieść od dramatu, ale być człowiekiem wielkiej kultury, wszechstronnie wykształconym, władającym przynajmniej dwoma europejskimi językami.

Za granicą istnieje osobne szkoły księgarskie. Tam człowiek uniwersytecko wykształcony nie waha się wstępować do zawodu księgarskiego.

W Polsce do tego daleko jeszcze. Książkę traktuje się jako zwyczajny towar. Brak wszelkiego horyzontu, śmiałej inicjatywy, przedsiębiorczości, a wreszcie i uzdolnionych pracowników.

Niewielka ich ilość grupuje się w miastach stołecznych; pragnąłbym widzieć u nas przynajmniej w Grudziądzu i Toruniu księgarnie, któreby się stały prawdziwie ośrodkami kultury.

Prowadzone przez fachowo wykształconych, a wielkiej wiedzy ludzi, pozostających w związku z centrami wydawniczymi w Polsce, przy energii kierowników zdołaby w tej dziedzinie zaszczyć kult książki, czyniwszy ją towarzyszem i przyjacielem człowieka.

Ludwik Stolarzewicz.

Twórzmy Skarb Narodowy.

Podstawą waluty każdego nowoczesnego państwa są drogie kruszce.

Zmartwychwstałe do nowego życia Państwo Polskie nie posiada w skarbcu swoim drogie kruszce w wystarczającej ilości, któreby mogły stać się gwarancją dla przyszłej waluty polskiej.

Stan waluty, jej znaczenie na zagranicznych rynkach pieniężnych jest zadatkiem dobrobytu każdego obywatela w państwie.

Chcąc żyć w dobrobycie, musimy się postarać o drogie kruszce dla naszego Skarbu Narodowego.

Ponieważ Skarb Narodowy jest własnością państwa, t. j. wszystkich jego obywateli — więc obowiązkiem wszystkich jest w jaknajkrótszym czasie postarać się o zgromadzenie w Skarbcu Narodowym możliwie największej ilości drogie kruszce.

W tym celu powstały w całej Rzeczypospolitej Polskiej Wojewódzkie Komitety Obywatelskie dla popierania Skarbu Narodowego, a te dla szybszego, sprawniejszego działania powołały w powiatach i miastach Powiatowe i Miejskie Komitety Popierania Skarbu Narodowego.

Również i Grudziądz nie pozostał w tyle i za inicjatywą mecenasa p. Wysockiego w dniu 30 stycznia b. r. zawiązał Komitet P. S. N. na Grudziądz-Miasto. Na przewodniczącego tegoż komitetu grono obywateli m. Grudziądza obrało p. Jeszke, dyrektora P. K. K. P.

Lecz sam fakt zaistnienia komitetu nieprzysporzy Skarbowi Narodowemu drogie kruszce. Potrzebna jest współpraca i ofiarność obywatelska wszystkich mieszkańców m. Grudziądza, bez względu na narodowość, ponieważ Skarb polski jest własnością wszystkich bez wyjątku obywateli Państwa.

Do współpracy z Komitetem powołano szereg obywateli i obywateli, którzy upoważnieni zostali przez Komitet do zbierania ofiar w m. Grudziądzu w tym celu podzielonym na 10 okręgów.

Są nimi: pp. Baranowska, Głębocka, Grzegorzewska, Jakubowska, Kołodzka, Korzeniewska, Kruszonowa, Krystynus, Ossowska, Rozborska, Ruchniewiczowa, Szymtowa, Wińska i Zambrzcka.

W najbliższych dniach rozpocznie się faktyczna działalność Komitetu, t. j. zbiórka kruszców szlacheńskich na Skarb Narodowy.

Niechaj nikt nie uchyla się od ofiar!

Jest faktem, że akcja na rzecz Skarbu Narodowego na najbardziej zniszczonych zawierucha wojenną Kresach Wschodn. naszej Rzeczypospolitej jest najpoważniejsza. Czyby Pomorze, które nie zaznało okropności wojennych w swej ofiarności na — Skarb Narodowy pozostało w tyle poza ziemiami Rzeczypospolitej, na których nie pozostał niemal kamień na kamieniu?

Zaistniała możliwość wykazania patriotycznej ofiarności, w której powinny współzawodniczyć ze sobą wszystkie ziemie Polski!

Spieszmy z ofiarami na Skarb Narodowy!

Nasze sprawy polityczne.

TRZEŻWE POSTAWIENIE KWESTJI ŻYDOWSKIEJ.

Na 7-mem posiedzeniu Sejmu wileńskiego powiedział poseł ks. Maciejewicz m. i.:

„Nie martwmy się, że niema w tym Sejmie Żydów. Żydzi są narodem kupieckim: póki jeszcze nie jesteśmy uznani, stronią od nas, o ile zaś wykazemy pewność siebie — przyjdą do nas robić interesy.

... Nie zwracajcie uwagi na to, że kilka tysięcy Żydów się krzywi. Poprawia się...

... W Rosji cierpieli tylko Polacy. Żydom i Litwinom nie uczyniono żadnych ograniczeń. — Mówca nie jest wrogiem Żydów, wskazuje on tylko na to, że wszelkie argumenty, jakoby zagranica była przeciwko wcieleniu Wileńszczyzny pochodzą od pewnych czynników z Warszawy.

O POPRAWĘ BYTU URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH

Komisja międzyministerjalna otrzymała polecenie opracowania nowych ustaw o uposażeniu urzędników, a zanim one będą gotowe, rząd przedstawi projekt noweli do obecnej ustawy o uposażeniu; będzie się ona týczyła podwyższenia dodatku za zasługi lat. Rząd uchwalą nadto projekt noweli do uposażenia sędziów i prokuratorów. Na najbliższym posiedzeniu Rady Ministrów minister skarbu przedstawi dalsze wnioski w tej sprawie.

SEJM WILEŃSKI W WARSZAWIE.

Prawdopodobnie w dniu 3 marca przybędzie do Warszawy Sejm Wileński w pełnym składzie. Celem godnego przyjęcia odbyły się w gabinecie premiera narady, w których wzięli udział pp. Trąpczyński, ks. biskup Gall i Ponikowski. Program w zarzysie przedstawia się następująco: 3 marca przyjazd Sejmu do Warszawy; 4 marca jest przeznaczony na załatwienie spraw formalnych, związanych z przyłączeniem Wileńszczyzny do Polski; odbędzie się one albo w Sejmie, albo w Radzie Ministrów; 5 marca odbędzie się solenne nabożeństwo w katedrze św. Józefa, odprawione przez biskupa ks. Galla; „Te Deum” odśpiewa ks. arcybiskup poseł Hryniewicz, a kazanie wygłosi ks. prałat Szlagowski. W katedrze wygłoszą pochód na Zamek.

Wiadomości bieżące.

Grudziądz, dn. 27 lutego 1922 r.

BIBLIOTEKA I CZYTELNIJA T. C. L. otwarta w dni powszednie od godz. 5—7, dla dzieci w środy i soboty od godz. 4—5

8

MUZEUM otwarte w środy i soboty od godziny 12 do 2, w niedziele i święta od godz. 11 do 2.

8

—** Wiadomości kościelne. Wczorajszą nabożność rozpoczęły się trzydniowe uroczystości kościelne w tutejszym parafialnym kościele.

Napływ nabożnych był tak wielki, że na wszystkich nabożeństwach stali liczni wierni przed kościołem.

Jak wiadomo nabożeństwa z wystawieniem trwała przez dzień dzisiejszy do godz. 7 wieczorem i zakończyła się jutrzejszego wtorku wieczorem nabożeństwem o godz. 6½.

—** **HOJNY DAR DLA UBOGICH MIASTA.** Urząd Aprowizacyjny donosi nam: Pan Antoni Sadłowski oddał bezpłatnie 200 cfr. węgla do podziału między ubogich mielskich według uznania pań z Tow. św. Wincetego.

—** **NA REPATRIANTÓW** przesłał nam p. radca Krobski 20 000 marek polsk., złożonych na jego ręce do jego dyspozycji. — 5000 marek p. złożył p. Stanisław Pawłowski z Grudziądza na repatriantów, za obrazę Inspektora skarbowego Kuhabieńczyka.

—** **„TEATR POMORSKI”.** Dziś w poniedziałek „Karnawał w Warszawie”, operetka C. Danielewskiego, jutro wtorek „Wojna z żonami” i „Tajemnice Haremu”.

W niedzielę wieczorem wystawiono „Miłość Cygańską”.

—** **ODDZIAŁ PIŁKI NOŻNEJ** tworzy się przy Sokole. Miłośników i sympatyków tego sportu uprasza się o zgłoszenie do J. Grzegoszewskiego, Plac 23 Stycznia 29.

—** **KARNAWAŁ SIĘ KOŃCZY** po dwumiesięcznym trwaniu.

W ubiegły piątek bawili się ochotczy lotnicy na pięknym balu wyższej szkoły lotniczej, z werwą tańczyli nauczyciele na zabawie kostiumowej kółka śpiewackiego „Pleśń Polska”, a na sali „Bazaru” artyści i artyści „Teatru Pomorskiego” intrzygowali na swej redukcji artystycznej młde i z humorem przybyłych gości.

Wszystkie zabawy pozostawiły miłe wspomnienie.

Soboty ubiegłej było kilka zabaw, z których wymienić szczególnie należy naszej dzielnej straży ochotniczej.

O wczorajszej niedziel (dzisiejszej nocy) nie mamy sprawozdań jeszcze. Dziś zaś w poniedziałek kończy Wiedza Wojskowa karnawał wielkim balom kostiumowym jutrzejszego wtorku — w ostatniej jeszcze chwili — „Sokół” wzywa swe drużyny i drużyny na zabawę.

Z ulgą odetchną wszyscy o północy, gdy dzwon zwiastował będzie, że nastał Piątek, a z nim post, tym razem nam tem potrzebniejszy, że długo i wiele się bawiono.

Miejmy nadzieję, że wówczas nie minie licznie jak na bale i zabawy uczęszczać będziemy na odczyty, do teatru.

—** **Zabawa dla członków „Sokoła”** odbędzie się jeszcze w wtorek, 28 lutego, o godzinie 7 wiecz. na górnej sali „Bazaru”. Zabawa tylko dla członków. Czołem! Zarząd.

—** **Plenarne zebranie Zarządu „Sokoła”** odbędzie się w środę, dnia 1 marca, o godz. 7 w lokalu p. Dominikowskiego, ul. Strzelecka. Wszyscy członkowie zarządu winni się stawić.

—** **SEN ZIMOWY T. N. S. W.** w Grudziądzu trwa w dalszym ciągu. Czas najwyższy, żeby Zarząd zbudził się, przetrzął oczy i trzeźwo popatrzywszy na świat zaczął działać. Wobec tego, że w Grudziądzu najwyższym szczeblem oświatowym są szkoły średnie, więc nauczycielstwo tych szkół winno zająć odpowiednio dlań stanowisko.

—** **PRECZ Z NIEMCZYZNĄ NA POCZCIE.** Otrzymujemy znaczek pocztowy na którym widnieje stempel pocztowy „Schönau Kr. Schwetz” i data 22. 2. 1922. Czy bydgoska dyrekcja poczt, do której należy i urząd pocztowy w Przechowie nie wie, że tamtejszy urzędnik posługiwał się do dnia dzisiejszego pieczęcią hakaty! O fakcie niemczyzny w urzędzie pocztowym w Przechowie donosiliśmy już dwukrotnie — jednak bezskutecznie; a ponieważ dyrekcja bydgoska nie uważa za stosowne zło naprawić, postanowiliśmy zwrócić się do ministerstwa poczt i telegrafów, a może ono ostatecznie wpłynie na wykorzenienie karygodnej opieszałości, czy też głupoty, które nie powinny cechować urzędnika państwowego.

—** **UWAGA.** Dnia 22 bm. opuściła dom rodzicielski 14 lat licząca Agnieszka Winowiecka i nie wiadomo, gdzie się znajduje. Ubrana była w płaszcz przerobiony z derki, męskie sznurowane trzewiki, 2 czapki czerwona i z wierzchu modra na szyi siwy szal. — Przestrzaga się każdego przed przetrzymywaniem odośnej dziewczynki pod groźbą skargi sądowej. Jakiegokolwiek wiadomości uprasza się przesłać do matki Marianny Gmińskiej w Grudziądzu, Plac 23 Stycznia 19, sprzedawczyni gazet.

—** **BAGNO MORALNE DAM POŁŚWIATKA.** W nocy z piątku na sobotę zauważyli funkcjonariusze ekspozytury śledczej na ul. Toruńskiej pijaną damę z półświatka grudziądzkiego Kazimierę Kotowską, która nie mogąc iść o własnych siłach, tarzała się w błocie ulicznym. Wstręt wogóle bierze, pisać o takim moralnym upadku, ale nasuwa się pytanie mimowoli, czy nie ma sposobu, ażeby te cuchnące zgnilizne społeczeństwa raz na zawsze usunąć z ulic naszego miasta. Zaraza ta nosząca ze sobą rozmaite choroby, straszne w swych skutkach, nie powinna się u nas panoszyć. Czynniki miarodajne, jak nowopowstałe towarzystwa mające za cel zwalczanie demoralizacji, powinny wkroczyć i założyć i tamtejsze gangrenie społeczeństwa. Trudno dziś przekroczyć ulicę, nie będąc zaczepionym przez wątpliwą moralności osoby. Działając przeciw takim rozsądnikom demoralizacji, uchronimy nasze młode pokolenie od ogólnej zagłady, która zagraża naszemu społeczeństwu w krytyczny sposób, bo młodzież nasza, dziesiątkowana już i tak przez wojnę i demoralizację jej skutki, musi być chroniona przed dalszą demoralizacją, aby była w stanie utrzymać to

znie. Bezwzględna walka pod hasłem — precz z demoralizacją polskiej młodzieży — musi się zająć koniecznie całe społeczeństwo.

—** **KRONIKA POLICYJNA.** Dnia 23 bm. skradziono ponownie z Górnego Młyna p. Alfrede Modelsee'a 84 nowych worków, prócz tego jeden worek z maki, ogólnej wartości 50 tysięcy marek. Policja sprawców aresztowała i oddała w ręce sędziego śledczego. Przedmioty skradzione zwrócono właścicielowi. — Dnia 22 bm. skradziono z piwnicy kupca Jana Meszkiego, ul. Pańska 2 większą ilość papieru do pisania i utensylii biurowych, w wartości kilku tysięcy marek. Sprawcę aresztowano. — Tegoż samego dnia skradziono ze składu kupca Stanisława Grossa, Pańska 30, kołnierza damski t. zw. Mumelzobel w wartości 25 000 marek. Ostrzeżenie przed kupnem.

Z Pomorza.

—** **TORUŃ.** (Zabawa Związku Drukarzy Polskich). W ubiegłą sobotę odbył się wieczorek taneczny na sali „Tivoli”, urządzony przez Związek Drukarzy Polskich. Przy dźwiękach doborowej orkiestry wojskowej bawili się goście ochotczy. W przerwach tanecznych członkowie urozmaiciłi program deklamacjami i występami humorystycznymi, które z werwą artystyczną wykonane zostały, czego dowodem były długotrwałe oklaski. Zabawa przeplatana różnemi tańcami przeciągnęła się do białego rana. Żalowano, że rano tak wcześnie zawiata.

(Proces prasowy). Przed sądem Pokoju w Toruniu odbył się proces prasowy redaktora „Głosu Wąbrzeskiego” p. Bolesława Szczuki z osławionym pastorem Müllerem i Kowalewem, znajdującym się już obecnie poza granicą Polski, to jest w Niemczech. Skarga pastora Müllera zarzuca, że p. Szczuka rozgłaszał w „Głosie Wąbrzeskim”, że pastor robił Niemcom nadzieję, iż Polacy niedługo będą panami Pomorza, iż wyrażał się wobec innych, że Niemcy by sobie tego życzyli. Skarżącego zastępował adwokat p. Warda. O brońca z obowiązku swego starał się wykazać wielką przychylność p. pastora dla Polski zaznaczając, że zarzuty naszego redaktora podane w „Głosie Wąbrzeskim” były gołosłowne, żądając wysokiej kary dla oskarżonego i odwołania poczynionych zarzutów. Oskarżony p. Szczuka z łatwością udowodnił przytoczonymi faktami, że właśnie obrona jest gołosłowna, i na swoją obronę powołał się na argument najwłaściwiej przemawiający do przekonania sądu, decyzję polskiego sądu, postanawiającego pastora Müllera za wroga działalności względem Polski wydać z granic Polski.

Sąd po dłuższej naradzie, jak to było do przewidzenia, wydał wyrok u niewinniającego oskarżonego, zasądzając pastora Müllera na ponoszenie kosztów procesu.

—** **GOLUB.** (Aresztowanie burmistrza). W środę po południu aresztowano tutejszego burmistrza Maks. Fryderyka Pretla, o którym się wykazało, że nie nazywa on się Maks-Fryderyk Pretel, lecz Wincenty Domagała, z zawodu blacharz. Powód aresztowania jest ten, że Domagała alias Pretel dopuścił się będąc funkcjonariuszem w urzędzie cukiernym, różnych malwersacji. Kiedy sprawa wyszła na jaw, ułotnił się i pod przybranym nazwiskiem Fryderyk Pretel został sekretarzem miejskim w Wąbrzeźnie, a następnie burmistrzem w Golubiu.

—** **OSTROWITE.** Tajną gorzełnię wykrył wywiadowca p. J. Zalewski z post. p. Fohrmanem u Karola Hofmeistera. Znaleziono tam również okowitę. Aparat wraz z okowitą skonfiskowano.

—** **STAROGARD.** (Rowizje warsztatów i składów rzeźniczych.) odbyły się jak czytamy w „Dzienn. Starog.” w tych dniach wykazały one, że wielka część warsztatów rzeźniczych nie odpowiada przepisom ustawy przemysłowej, ani też wymogom policyjno-budowlanym. Zawstydzające jest wprost, że rewizje prócz tego ujawniły niejednokrotnie okropne nieczystości, brud i takie stosunki pod względem sanitarnym i higienicznym, iż niezawodnie także i prokuratura zniewolona będzie całą sprawą się zająć. Stosunki powyższe opisane zniewoliły władze miejscowe do natychmiastowego zamknięcia dwóch warsztatów. Rewizje podobne nie są ukończone i będą nadal prowadzone. Z powyższego wynika, że część naszych rzemieślników ignoruje sobie prosto przepisy ustawowe i zarządzenia naszych władz, które winny stosować wszelkie środki zaradcze i przymusowe celem zapewnienia sobie posłuchu.

Z całej Polski.

—** **POZNAŃ.** Powrócił z Rzymu ks. kardynał dr. Dałbor w towarzystwie swego kapelana ks. Zakrzewskiego.

—** **WARSZAWA.** (Tragedja zdemobilizowanego oficera). Onegdaj około godz. 1 p. poł. na cmentarzu pawankowskim w pobliżu 4 bramy w kwaterze 84, zatrzymał przechodzącego Józefa Sulińskiego (Dziła nr. 47), staniający się na nogach oficer W. P., który podając mu okrwawiony maly bagiet oficerski, zawołał: „dobij mnie pan” S. wezwał grabarzy, i przy ich pomocy odprowadził desperata do kancelarii cmentarza. Wezwany tam lekarz Pogotowia stwierdził, że jest to 25-letni Kazim. Timmel, odznaczony Krzyżem Walecznych, porucznik 85 pułku piechoty, zamieszkały w Brzezince (Małopolska), który zadał sobie cehu samobójczym ranę bagietem w pierś w okolicę serca. Po udzieleniu pomocy desperata przewieziono do szpitala Ujazdowskiego. Znaleziono trzy listy: dwa zamknięte do brata i znajomej w Oświęcimie II, trzeci zaś otwarty do ogółu. Oto treść ostatniego listu:

„Powód mej śmierci, to przeniesienie mnie ze służby czynnej do rezerwy armii. Po 7 latach służby i 5 latach niewoli bolszewickiej, wyrzucono mnie, mimo mej woli i spełnienia wszelkich warunków wymaganych od oficera zawodowego na bruk, skazano na nędzę i ironię losu. Co prawda niejednego mnie obrońcę Ojczyzny i Warszawy przed bolszewikami w r. 1920 spotyka taka niesprawiedliwość ze strony przedstawicieli Ojczyzny, która tak ukochałem, lecz honor i sumienie nie pozwalają mi inaczej postąpić. Znaleziono przy mnie listy proszące wysłać pod wskazanym adresem, a rzeczy przesłać mej rodzinie, której adres poniżej podaje, Kazimierz Timmel.”

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.
Za redakcją: Józef Szadek.

—: Polecamy bardzo korzystnie :—

ubrania męskie, ubranka dziecięce i do komunji św., spodnie robocze, garnitury dla ślusarzy.

Zwracamy szczegó. uwagę na dobre i rzetelne wykonanie naszych wyrobów

Przyjmujemy także masowe zamówienia na konfekcję męską, dla chłop-ców i odzież roboczą.

FABRYKA KONFEKCJI MĘSKIEJ „INDUSTRIA“

Bydgoszcz, ul. Kujawska 105/106. Telefon 1747.
Przystanek kolej elektr. tuż przy fabryce, róg ul. Kujawskiej i Toruńskiej.

Wystawiamy nasze wyroby na II-im Targu Poznańskim.

TYLKO HURTOWNIE

TYLKO HURTOWNIE

CODOPIERO NADESZŁY:

warszawskie i poznańskie sukienki dla pań i dzieci, zwyczajne i eleganckie. Suknie balowe i do wyjścia, spódnice plisowane. Bluzki, trykoty i jedwabne kapelusze damskie po cenach przystępnych poleca

S. LUBOMSKA, ul. 3. Maja 7.

(dawniej Berliner Blumenhaus).

[715]

CUKROWNIE

nie należące do trustu Banku Cukrownictwa w Poznaniu raczą się zgłosić do

Hurtowni Związkowej T.A.
W POZNANIU.

ARDORA

Tow. Przemysł.-Handl.

Inżynierowie:

M. Lind, L. Dobrowolski, C. Rakowski i Sp. Sp. Firm.—Kom.

Adres: ARDORA, Poznań, ul. Składowa 4.
Depesze: Ardobra, Poznań. Tel. 33-42.

Reprezentuje na Wojew. Poznańskie, Pomorskie i w m. Gdańsk:

Tow. Akc. Rohn Zieliński i S-ka; Tow. Akc. Fabryki Silników i traktorów „Ursus”; Fabryki Elektromotorów „ZEM” w Cieszyńsku; Tow. Akc. Wytwórni Maszyn Młyńskich, Fabrykę Wag i Wyrobów Metalowych, dawn. St. ks. Lubomirski, Sp. Akc.; Fabrykę W. Karpiński i W. Leppert; T. Jakobsen i S-ka...!

poleca po cenach fabrycznych i hurtowych:

Pompy s. Worthingtona, transmis. „Wir”, studzienne i t. p. Radjatory i Rury żeb. Motory s. Diesla 2 i 4 suwowe, na ropę, naftę, oleje gazowe Fraktory roln. Elektromotory „ZEM” Cieszyński, fabryki — typu franc. L. Becquard w Paryżu Tokarnie, Sheping'i Wiertaki, Młyny, Wiatrak wodne Turbiny, Farby, Emalje, Pokosty, Ło-
żyska kulkowe Wagi panewkowe Metale

Wylączna sprzedaż Lokomobil par. H. Lanz'a w Mannheimie.

Artykuły techniczne.

Wezwanie!

W sprawie karnej przeciwko Hintz i spół. Izba Karna Sądu okręgowego w Grudziądzu, wyznaczony na dzień 4 marca 1932 r. termin do rozprawy głównej odroczyła na dzień 1 kwietnia 1932 r. sala 27, na który waywa się po myśli § 478 p. k. Thoma Fritza z Grzywny, Jana Mahnkego ze Suszona, Karola Teasmara ze Suszona, Albrecha Pawła z Ochojnia, Ernestynę Zarska z Drużyny, Paulinę Mahnke i Mathildę Teasmara jako obwinionych w sprawie orzeczenia konfiskaty zakwestjonowanych rzeczy (2 J. 1686/31.)

Grudziądz, 22 lutego 1932 r.

Prokurator przy Sądzie Okręgowym.

Stenotypistka

znająca stenografię w języku niemieckim biegła w pisaniu na maszynie zaraz potrzebna

ROWA, Chem. Fabryka Tczew.

Bacność!

Osiadłem się przy ulicy Murowej nr. 3.
Franciszek Listewnik.

Centralne ogrzewania, wodociągi, gaz i kanalizacje.

Warsztat szewski

Wszelkie zamówienia na nowe obuwie oraz reperacje wykonuje prędko i dobrze po najniższych cenach dziennych, (podeszwy daje — do butów w 2 godzinach). —
Rynek nr. 5.

Obuwie

dziesięć pierwszorzędnej jakości nr. 16—25. Składnica fabr. Jan Lexandrowicz, Poznań św. Wojciech 1. Tel. 5498, Hurt

Bacność rybacy!

Kupuje każdą ilość świeżych ryb

Przed sprzedażą swych ryb zechce każdy ofert zasięgnąć. Odbiór siam i latem, na życzenie — odbieram na wósie.

Poznanianka, Grudziądz ulica Stara nr. 11.

DOM KOMISOWY

ulica Chełmińska nr. 52. Telefon nr. 192.

Pośredniczy w zakupie sprzedaży gospodarstw, majątków dóbr, gospod. domów i wszelkich innych nieruchomości.

Rutynowanego buchaltera (buchalterki)

poszukuje poważne przedsiębiorstwo zbotowanienne od natychmiast lub 1-go kwietnia r.b. za wysokim wynagrodzeniem na stałą posadę. Oferty uprasza się z odpisem świadectw do ekspedycji Głosu Pomorskiego pod nr. 557.

Fortepian

tanio na sprzedaż ul. Forteczna 6 pr. pr.

Pracznia

poszukuje pracy Zgł. Kościelna 21, Karczewski oficyjna I.

Zgubiono

papiery wojskowe na nazwisko kapitana Topolskiego. Uprasza się o zwrot takowych do Centrali 16-go pułku artylerji polowej koszar Hallera ulica Lipowa.

Na sprzedaż:

biurko, srebrny zegarek męski, srebrne podst. do noży, szkła do piwa i wina oraz szkła wolkowe, czarna spódnica alpakowa, rama do kuchni, różne gararki i t. d. Chełmińska 43, u gosp.

Eleg. wózek dziec. sport. wózek „na sprzedaż Kula, Nowe.

Wojskową kartę

do powołania zgubił i prosi o oddanie, Walenty Makowski, Polskie Łopatki p. Grudzi.

Kruszynki p. Brodnia Pomorze, poszukują

KOWALA

dobrego fachowca od 1. 4. 23 r. z zaciągami.

CUKIER

bez kartek funt 240 mk. poleca

M. Dumont, Pańska 17

Drzewka owocowe

1500 sztuk, białe szczecińskie sprzedaje Makowski, Pl. 23. Stycznia nr. 29, (ogrodnictwo)

Pies (wilk) na

sprzedaż ulica Ogrodowa 23, II.

Towary kolonialne

— i żywnościowe —

po dostępnych cenach

Emil Felske ulica Szewska nr. 10

Meble na sprzedaż

Lipowa nr. 96, III.

Urząd. bednarskie

z drzewem, z powodu śmierci do sprzedania. ul. Lipowa 59, Fandrej

Poszukujemy od zaraz lub 1 marca br.

elektro-ślusarza lub monter

obebranego z instalacją i reperacją motor. elektr. Zgł. ustne lub pis. do Pom. Zakł. Ceram. i Tow. Akc., Grudziądz

PANNA

poszukuje

posady jako kasaierka lub sprzedawczka. Zgł. do Gł. Pom. pod literą „M.W.”

Inteligentny, spokojny młodzieniec poszukuje od 1. 3. br.

posady mebl.

ewentl. z fortepianem, tylko u szoszeropolskiej rodziny. Łask. zgłoszenia wraz z ceną pod Br. P. do ekspedycji Głosu Pomorskiego.

Bacność!

Dla poszukujących kapna posiadłości mam wszelkiego rodzaju majątki ziemskie fabryki, kmiennice wille, przenięb oratwa, Polsko amerykański Dom Komissow Handlowy Grudziądz ul. Koszarowa 16 I. p. S. SŁAŻEWSKI

Zwracamy uwagę pańm Hurtownikom fami iż są do nabycia w większej ilości i różnych numerów

knoty do lamp naftowych

po cenach bardzo niskich.
Hurt Pomorski
Grudziądz, ul. Toruńska nr. 8.

MŁODY AGRONOM,

zwolniony z wojska, posiadający 4 letnią praktykę w intensywnych gospodarstwach, ambitny sumienny i energiczny, poszukuje od 1. 4. 22.

posady młodszego urzędnika gospodarczego

Oferty upr. się do Eksp. Głosu Pom. pod nr. 529

Maszyny do pisania

taśmy, kalka i t. p.

H. HALPERN, Warszawa
Senatorska 6, (róg Miodowej) Tel. 150-69

Instytucja społeczna poszukuje

kupna DOMU

w Grudziądzu. — Oferty wraz z podaniem ceny pod Z. T. K. do Ekspedycji Głosu Pomorskiego.

Chłopaka do wszelkiej pracy poszukuje
Toszański, Sienkiewicza nr. 22.

Dobrze utrzymany fortepian

na sprzedaż. 712

Horzfelda 4. part. po godzinie 5-tej.

Nowe maszyny do pisania

amerykańskiej najnowszej, doskonałej konstrukcji zyst „Fox”, solidnie i ładnie zbudowane, po cenach konkurencyjnych,

taniej o 200 procent

od innych amerykańskich oraz niemieckich maszyn, do nabycia w każdej ilości
Łaskawe zamówienia przyjmuje (583)

M. S. Wołoszczuk
Grudziądz, Rządowa 31 I piętro

Poszukuje się zaraz

dobrą ucioiwą i wykwalifikowaną

kucharke

wraz z służącą do kasy na ofic. na dobrych warunkach. Of. nadesłać do eksp. Gł. Pom. pod nr. 721.

Poszukuje się

2 dobrze umebl. pokoi

z osobnem wejściem od 1 marca lub cokolwiek później. Zgł. z pod. ceny uprasza się pod nr. 724 do eksp. Gł. Pomorsk

Poszukuje się

Starsza gospodyn z dobr. świadectwami poszukuje samodzielnej

posady w Grudziądzu lub na wal. Of. do Głosu Pomorskiego pod nr. 445.

N I C I

korzystnie zakupuje się hurtownie w

Wytwórni Nici - Poznań

Św. Marcin 56. tel. 2031

Gierplącym na

Reumatyzm • Podagrę • Nęwralgie

polecamy

Balsam Mentolowy

Pomerania

(Balsam uśmierzający)

Oddawna wypróbowany, przez lekarzy polecany środek przeciw reumatyzmowi, dolegliwościom podagrycznym i nęwralgii.

Zwracamy uwagę na markę „POMERANIA”

Pomorskie Towarzystwo

Przemysłu Chemicznego

„Pomerania”. Grudziądz.

Esencje do likierów

w wielkim wyborze posła-

damy na składzie

FABRYKA CHEMICZNA

Dr. Świerczewski i Ska,

Toruń-Mekre.